TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 10. martā *

Lieta C-342/03

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 4. augustā cēla

Spānijas Karaliste, ko pārstāv N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Bišops [*M. Bishop*] un D. Kanga Fano [*D. Canga Fano*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv K. Lūiss [*X. Lewis*] un R. Vidāls Puī [*R. Vidal Puig*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un E. Levits,

ģenerāladvokāts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 2. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Spānijas Karaliste lūdz Tiesu atcelt Padomes 2003. gada 5. jūnija Regulu (EK) Nr. 975/2003 par tarifu kvotas atklāšanu un pārvaldīšanu tunzivju konservu, uz ko attiecas KN kodi 1604 14 11, 1604 14 18 un 1604 20 70, ievešanai (OV L 141, 1. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

2 Saskaņā ar Regulas Nr. 975/2003 1. pantu, ir paredzēts, ka "[no] 2003. gada 1. jūlija uz jebkuras valsts izcelsmes tunzivju konserviem ar KN kodiem 1604 14 11, 1604 14 18 un 1604 20 70 ir attiecināma 12 % tarifa likme saskaņā ar šo regulu atklātās tarifu kvotas robežās".

3 Minētās regulas 2. pants precizē:

"Sākotnējā piecu gadu laika posmā tarifu kvotu atklāj katru gadu. Tās apjomu pirmajiem diviem gadiem nosaka šādi:

— 25 000 tonnas no 2003. gada 1. jūlija līdz 2004. gada 30. jūnijam;

— 25 750 tonnas no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam."

4 Šīs regulas 3. pants paredz kvotu sadali šādā veidā:

"Tarifa kvotu iedala šādās četrās daļās:

I - 1990

a) kvota 52 % apmērā no gada apjoma ar kārtas numuru 09.2005 Taizemes izcelsmes produktu ievešanai;

b) kvota 36 % apmērā no gada apjoma ar kārtas numuru 09.2006 Filipīnu izcelsmes produktu ievešanai;

c) kvota 11 % apmērā no gada apjoma ar kārtas numuru 09.2007 Indonēzijas izcelsmes produktu ievešanai;

d) kvota 1 % apmērā no gada apjoma ar kārtas numuru 09.2008 pārējo trešo valstu izcelsmes preču ievešanai."

5 Regulu Nr. 975/2003 pieņēma šādos apstākļos.

6 2001. gada beigās Eiropas Kopiena, Taizeme un Filipīnas vienojās par apspriežu rīkošanu, lai pārbaudītu, kādā mērā ir pārmērīgi apdraudētas Taizemes un Filipīnu likumīgās intereses, īstenojot tarifu preferenču režīmu attiecībā uz Āfrikas, Karību salu un Klusā Okeāna valstu grupas (turpmāk tekstā — "ĀKK valstis") izcelsmes tunzivju konserviem. Šajā laikā Taizemes, Filipīnu un citu valstu izcelsmes tunzivju konservu ievešana bija pakļauta parasti piemērojamai muitas nodokļa likmei vai 24 % "likmei valstij, kam noteikts vislielākās labvēlības režīms".

7 Tā kā apspriedes nenoveda pie savstarpēji pieņemama risinājuma, Kopiena, Taizeme un Filipīnas iesniedza jautājumu izskatīšanai vidutājam (mediatoram) Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros (turpmāk tekstā — "PTO").

8 2002. gada 20. decembrī vidutājs sniedza savu atzinumu, iesakot Kopienai atklāt Taizemes un Filipīnu izcelsmes tunzivju konservu ievešanai ikgadējo kvotu ar muitas nodokļa 12 % likmi.

Tiesvedība Tiesā

9 Spānijas Karaliste cēla prasību par tiesību akta atcelšanu, lūdzot Tiesu atcelt Regulu Nr. 975/2003 un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 Padome lūdz prasību noraidīt un piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 Ar 2004. gada 15. janvāra rīkojumu Eiropas Kopienu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

12 Gaidot atļauju iestāties lietā, Spānijas Karaliste 2003. gada 4. novembra vēstulē lūdza attiecībā uz atsevišķiem faktiem prasības pieteikumā pielietot konfidencialitāti atbilstoši Reglamenta 93. panta 3. punktam. Šo lūgumu noraidīja.

Par prasību

13 Savas prasības pamatojumam Spānijas Karaliste izvirzīja astoņus pamatus, kas balstīti attiecīgi uz Kopienas preferences principa pārkāpumu, konkurences izkropļojumu, procesuālo noteikumu pārkāpumu, Partnerattiecību nolīguma, kas noslēgts starp Āfrikas, Karību salu un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, un kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū [*Cotonou*] (OV L 317, 3. lpp.), ko Kopienas vārdā apstiprināja ar Padomes 2002. gada 19. decembra Lēmumu 2003/159/EK (OV 2003, L 65, 27. lpp., turpmāk tekstā — "Kotonū nolīgums") pārkāpumu, preferenču nolīgumu, kas noslēgti ar ĀKK valstīm un valstīm, uz kurām attiecas "īpašais narkotisko vielu ražošanas un tirdzniecības apkarošanas režīms" pārkāpumu, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu, pamatojuma neesamību un pilnvaru pārsniegšanu.

Par pirmo pamatu par Kopienas preferences principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

14 Spānijas valdība apgalvo, ka Kopienas preferences princips ir viens no EK līguma principiem un ka tas ir Kopējā muitas tarifa pamatā. Ir jāņem vērā Kopienas intereses un jānodrošina Kopienas ražošanas attīstība. Regula Nr. 975/2003 pārkāpj šo principu, ņemot verā to, ka tajā ietvertos pasākumus varētu īstenot tikai Kopienas nepietiekamas ražošanas gadījumā. Tomēr šāda nepietiekamība šajā lietā netika konstatēta. Šajā sakarā minētā valdība piezīmēja, ka Spānija tunzivju konservu ziņā ir pasaulē trešā [lielākā] ražotāja un otrā [lielākā] eksportētāja un ka vairāk nekā 80 % no [minēto konservu] kopējā eksporta paredzēti Kopienas tirgus apgādei.

15 Spānijas valdība vērš uzmanību uz to, cik tunzivju konservu nozare ir nozīmīga Spānijas un tostarp Galīcijas autonomā reģiona ekonomikai, kurā jau ir novērotas nopietnas ekonomiskas problēmas un kas nodrošina 90 % no šo konservu Spānijas ražojumiem. Tātad runa ir par jutīgu produktu, kam būtu jāparedz paaugstināta tarifu aizsardzība, lai saglabātu konkurētspējas nosacījumus salīdzinājumā ar citu valstu izcelsmes produktiem.

16 Padome savukārt atgādina, ka tā sauktais "Kopienas preferences" princips nav likumīga prasība. Šis princips nozīmē tikai to, ka pret Kopienu ražotājiem attieksmei jābūt labvēlīgākai nekā pret trešo valstu ražotājiem. Kopienai nav aizliegts pieņemt aktu, kas var kaitēt Kopienu ražotājiem. Šajā gadījumā minētais princips nav pārkāpts, jo tunzivju konservu ievešanai Regulas Nr. 975/2003 paredzēto tarifu kvotu robežās piemēro 12 % nodokļa likmi tādā veidā, ka Kopienas ražotāji turpina baudīt labvēlīgāku attieksmi salīdzinājumā ar trešo valstu ražotājiem.

17 Komisija apgalvo, ka "Kopienas preference" ir tikai viens no politiskiem apsvērumiem, ko iestādes var ņemt vērā, nosakot muitas nodokļa tarifus. Ja iestādēm visos gadījumos būtu jāievēro "Kopienas preference", kopējās tirdzniecības politikas piemērošanas joma būtu lielā mērā un ar Līgumu nesaderīgā veidā ierobežota.

Tiesas vērtējums

18 Nav strīda par to, ka "Kopienas preference" ir viens no politiska rakstura apsvērumiem, uz ko Kopienas iestādes ir balstījušās, nosakot tirdzniecības režīmu ar trešām valstīm.

19 Tomēr, kā jau Tiesa to ir precizējusi, šī preference nav nekāda veida no tiesībām izrietoša likumīga prasība, kas varētu izraisīt attiecīgā tiesību akta spēkā neesamību (1994. gada 14. jūlija spriedums lietā C-353/92 Grieķija/Padome, *Recueil*, I-3411. lpp., 50. punkts).

20 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida bez nepieciešamības izvērtēt Kopienas tirgus apgādes situāciju un Regulas Nr. 975/2003 ietekmi uz Kopienas ekonomiku.

Par otro pamatu par konkurences izkropļošanu

Lietas dalībnieku argumenti

21 Spānijas valdība apgalvo, ka Regulā Nr. 975/2003 paredzēto tarifu kvotu atklāšana izraisa konkurences nosacījumu izkropļojumu tunzivju konservu tirgū, negatīvi ietekmējot Kopienas rūpniecību, kā arī izraisot tirgus nelīdzsvarotību. Attiecībā uz šo [pēdējo minēto] apgalvojumu tā iesniedz skaitļu tabulas un Spānijas ražotāju paziņojumus, kas atspoguļo to, ka ražotājus ir [negatīvi] skārusi pasūtījumu samazināšanās un tātad ar minēto regulu tiem ir nodarīti vērā ņemami zaudējumi. Tā arī apgalvo, ka atšķirības jautājumos par sociāliem izdevumiem, vides aizsardzību un produktu kvalitātes kontroli veicina konkurences nosacījumu nevienlīdzību starp Taizemi un Filipīnām, no vienas puses, un Kopienu, no otras puses.

22 Padome norāda — pat ja tiktu atzīts, ka kvotu atklāšanai varētu būt kaitīgas sekas attiecībā uz Kopienas ražotājiem, no tā neizriet, ka ir bijuši pārmērīgi konkurences nosacījumu izkropļojumi.

23 Komisija apgalvo, ka neviena Kopienu tiesību norma neaizliedz pieņemt tarifu pasākumus, kas var grozīt konkurences apstākļus Spānijas valdības minētajā nozīmē.

Tiesas vērtējums

24 Kā jau Komisija to pamatoti atzīmēja, Kopienu tiesības neaizliedz ieviest tarifu pasākumus, kuru iespējamā ietekme uz konkurenci aprobežojas ar to, ko šajā lietā minējusi Spānijas valdība.

25 Kā to atzīmēja ģenerāladvokāts savu secinājumu 12. punktā, šāds aizliegums traucētu Kopienai veicināt starptautiskās tirdzniecības ierobežojumu pakāpenisku atcelšanu. Faktiski jebkura veida muitas nodokļu samazinājums var zināmā mērā ietekmēt konkurenci starp produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, un tādiem pašiem Kopienas izcelsmes produktiem, kaitējot Kopienas ražotājiem. Loģisks secinājums no Spānijas valdības argumentiem būtu tāds, ka Kopiena nekad nevarētu samazināt ievestajiem produktiem piemērotos muitas nodokļus. Ir acīmredzami, ka tas tā nevar būt.

26 Pamatojoties uz šiem iemesliem, arī otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu par procesuālo noteikumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

27 Spānijas valdība atzīmē, ka Regula Nr. 975/2003 tika pieņemta, pārkāpjot administratīvo procesu, jo tā nav pamatota ar tehnisku izpēti, no kuras būtu redzams, ka tās pieņemšana bija vajadzīga. Netika izstrādāts neviens ziņojums, kas ļautu noskaidrot apgādes līmeni un tunzivju konservu kvotu atklāšanas ietekmi. Tādējādi ir pārkāpts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos attiecīgās lietas faktus. PTO vidutāja veiktā pārbaude nevar aizstāt Padomes pārbaudi, ņemot vērā to, ka vidutāja ieteikumi nav saistoši un ka Padome nevar deleģēt trešai personai [pilnvaras] kopējās tirdzniecības politikas attīstīšanai.

28 Padome apgalvo, ka tai nav jāveic ietekmes izvērtējums, pirms tā lemj par Komisijas priekšlikumu atbilstoši EKL 133. pantam. Jebkurā gadījumā Regulu Nr. 975/2003 nepieņēma bez skaitliskiem datiem. Šajā sakarā Padome atgādina, ka šie tunzivju konservu tarifu kvotu likmes un tonnāžas dati lielā mērā atbilst tiem, ko iesniedza PTO vidutājs, kas bija analizējis tirgus situāciju.

29 Komisija uzsver, ka Regulu Nr. 975/2003 nepieņēma administratīvā, bet gan EKL 133. pantā paredzētā likumdošanas procesa ietvaros. Likumdevējam salīdzinājumā ar izpildinstitūcijām ir lielāka diskrecionārā vara.

Tiesas vērtējums

30 Kā tas ir minēts šī sprieduma 18.–20. punktā, kopējās tirdzniecības politikas ieviešana nav atkarīga no "Kopienas preferences". Tādējādi jebkurā gadījumā Regulas Nr. 975/2003 pieņemšanas ietvaros Padomei nebija pienākuma pārbaudīt tarifu kvotu paredzamo ietekmi uz tunzivju konservu rūpniecību Kopienā un šim nolūkam izstrādāt tehnisku ziņojumu, kas atspoguļotu Kopienas apgādes faktisko situāciju šajā ekonomikas sektorā.

31 Līdz ar to arī trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu par Kotonū nolīguma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

32 Spānijas valdība izvirza [pamatu par] Kotonū nolīguma 12. panta pārkāpumu. Atbilstoši šim pantam Kopienai, kad tā paredz ieviest pasākumu, kas var ietekmēt ĀKK valstu intereses, tās par [to] laicīgi jāinformē. Šajā gadījumā šāda informācija netika sniegta.

33 Padome atzīmē, ka Komisijas priekšlikums par Regulu Nr. 975/2003 ir publisks dokuments un tas, ka šis priekšlikums netika formāli paziņots, nevarēja radīt

nekādas tiesiskas sekas attiecībā uz minētās regulas juridisko spēkā esamību. Turklāt paziņošanas pienākums, uz ko atsaucas Spānijas valdība, neietilpst Padomes lēmuma pieņemšanas procesā un nav būtiska Regulas izstrādes procesa prasība. Jebkurā gadījumā ĀKK valstis regulāri tika informētas par lietas attīstību.

34 Komisija atzīmē, ka tā regulāri informēja ĀKK valstis un ka tās priekšlikums tika darīts zināms atklātībai. Tā atgādina, ka Kotonū nolīguma 12. pants nemaina EKL 133. pantā paredzēto likumdošanas procedūru un ka paziņojums, kas paredzēts 12. pantā, ir tikai informatīvs. Tātad runa nav par būtiskām formas prasībām, kuru neizpilde varētu veicināt Regulas Nr. 975/2003 atcelšanu.

Tiesas vērtējums

35 Kotonū nolīguma 12. pants paredz, ka: "[..] ja Kopiena tās kompetences ietvaros paredz īstenot pasākumu, kas saskaņā ar šī nolīguma mērķiem varētu ietekmēt ĀKK valstu intereses, tā šīs valstis par to laicīgi informē. Šajā nolūkā Komisija savus priekšlikumus par šāda veida pasākumiem vienlaicīgi dara zināmus ĀKK valstu sekretariātam [..]". [Neoficiāls tulkojums]

36 Pat pieņemot, ka apstrīdētās tarifu kvotas "saskaņā ar [Kotonū nolīguma] mērķiem varētu ietekmēt ĀKK valstu intereses" un ka Kotonū nolīguma 12. panta pārkāpums varētu būt par iemeslu Regulas Nr. 975/2003 atcelšanai, ir jāatzīst, ka minētā panta pārkāpums nav noticis, jo ĀKK valstis tika pienācīgā veidā informētas par paredzēto pasākumu.

37 Tas tostarp izriet no 2003. gada 1. un 25. martā ar minētajām valstīm noturēto sapulču protokoliem, no kuriem ir redzams, ka tās tika informētas, pirmkārt, par to, ka Komisija labvēlīgi raudzījās uz PTO vidutāja atzinuma pieņemšanu, un, otrkārt, par to, ka tā šajā ziņā ir iesniegusi priekšlikumu Padomei.

38 No minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu par to preferenču nolīgumu pārkāpumu, kas noslēgti ar ĀKK valstīm un valstīm, uz kurām attiecas "īpašais narkotisko vielu ražošanas un tirdzniecības apkarošanas režīms"

Lietas dalībnieku argumenti

39 Saskaņā ar Spānijas valdības teikto Regulā Nr. 975/2003 paredzētās tarifu kvotas mazina to preferenču nolīgumu jēgu, ko Kopiena noslēgusi ar ĀKK valstīm un valstīm, uz kurām attiecas "īpašais narkotisko vielu ražošanas un tirdzniecības apkarošanas režīms" (turpmāk tekstā — "narkotiku apkarošanas režīms"), jo ar šīm kvotām šo valstu izcelsmes tunzivju konserviem tiek piemērota konkurence ar to valstu izcelsmes konserviem, kuru rūpniecība ir vairāk attīstīta.

40 Padome atzīmē, ka atbilstoši Regulai Nr. 975/2003 atklātām kvotām ir jāpiemēro muitas nodoklis 12 % apmērā, turpretim ĀKK valstu izcelsmes tunzivju konserviem

tiek piemērota muitas nodokļa nulles likme. Turklāt tā precizē, ka, pieņemot šo regulu, ir izbeigtas agrākās nesaskaņas ar Taizemes Karalisti un Filipīnu Republiku, ļaujot izvairīties no iespējamā nosodījuma no PTO puses.

41 Komisija uzskata, ka minētā regula nekādā veidā nepārkāpj ne Kotonū nolīgumu, ne narkotiku apkarošanas režīmu. Šajā sakarā tā min atšķirības starp attiecīgajiem tarifu režīmiem.

Tiesas vērtējums

42 Šī pamata ietvaros izvirzītais preferenču noteikšanas režīms faktiski attiecas tikai uz muitas nodokļa atbrīvojumiem, kas piešķirti, no vienas puses, Kotonū nolīguma ietvaros, un tiem, kas izriet no narkotiku apkarošanas režīma atbilstoši Padomes 2001. gada 10. decembra Regulai (EK) Nr. 2501/2001 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim (OV L 346, 1. lpp.), no otras puses.

43 Ir jāatzīst, ka Padome, pieņemot Regulu Nr. 975/2003, ir ieviesusi tarifu kvotas, kas nav saistītas ar šo nolīgumu vai šo režīmu un neietekmē to ietvaros piešķirtos muitas nodokļa atbrīvojumus. Tādējādi Regula Nr. 975/2003 nekādā veidā nav pretrunā Kotonū nolīgumam vai narkotiku apkarošanas režīmam.

44 Tātad piektais pamats arī ir jānoraida.

Par sesto pamatu par tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

45 Saskaņā ar Spānijas valdības teikto Regula Nr. 975/2003 pārkāpj tādu Kopienas tirgus dalībnieku tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, kas veikuši ieguldījumus ĀKK un valstīs, uz kurām attiecas narkotiku apkarošanas režīms.

46 Padome un Komisija atgādina, ka Kopienai ir diskrecionārā vara attiecībā uz līdzekļu izvēli, kas nepieciešami kopējās tirdzniecības politikas īstenošanai, un ka tā to parasti izmanto. No tā tās secina, ka tirgus dalībnieki nevar pamatot savu tiesisko paļāvību uz esošās situācijas saglabāšanu.

Tiesas vērtējums

47 Iespēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzību ir katram tirgus dalībniekam, kuram iestāde ir radījusi pamatotas cerības. Turklāt prasības atcelt tiesību aktu ietvaros nekas neiestājas pret to, ka pati dalībvalsts apgalvo, ka ar iestāžu pieņemto

aktu tiek apdraudēta atsevišķu tirgus dalībnieku tiesiskā paļāvība (1998. gada 19. novembra spriedums lietā C-284/94 Spānija/Padome, *Recueil*, I-7309. lpp., 42. punkts, un 2004. gada 15. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-37/02 un C-38/02 *Di Lenardo* un *Dilexport*, Krājums, I-6911. lpp., 70. punkts).

48 Tomēr tad, ja šie tirgus dalībnieki var paredzēt savas intereses ietekmējoša Kopienas pasākuma ieviešanu, nevar atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu (1997. gada 15. aprīļa spriedums lietā C-22/94 *Irish Farmers Association* u.c., *Recueil*, I-1809. lpp., 25. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Di Lenardo* un *Dilexport*, 70. punkts).

49 Tā kā Kopienu iestādēm ir diskrecionārā vara attiecībā uz līdzekļu izvēli, kas vajadzīgi kopējās tirdzniecības politikas īstenošanai, tirgus dalībnieki šajā gadījumā nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību attiecībā uz to, ka esošā situācija paliks nemainīga (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Spānija/Padome, 43. punkts).

50 Līdz ar to ieinteresētie tirgus dalībnieki nevar lolot nekādas cerības, kas pamatotas ar to, ka tiks saglabāta apspriežu un starpniecības procesa laikā starp šīm valstīm un Kopienu Taizemes un Filipīnu izcelsmes tunzivju konservu ievešanai piemērojamā muitas nodokļa likme. Tieši pretēji — bija paredzams, ka šīs procedūras var novest pie šo likmju samazināšanas.

51 No tā izriet, ka Padome, pieņemot Regulu Nr. 975/2003, nav pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un šis pamats tātad ir jānoraida.

Par septīto pamatu par pamatojuma trūkumu

Lietas dalībnieku argumenti

52 Saskaņā ar Spānijas valdības teikto Regula Nr. 975/2003 nav pietiekami pamatota, jo preambulas pirmajā apsvērumā tā aprobežojas ar atsauci uz PTO vidutāja viedokli, kas Kopienai nav saistošs. Turklāt šajā Regula netiek aplūkota problēma kopumā, jo tajā netiek pārbaudīta pasākumu ietekme uz tunzivju konservu ražošanu Kopienā.

53 Padome un Komisija apgalvo, ka Regulas Nr. 975/2003 preambulas apsvērumi ir pietiekami, lai pamatotu tās pieņemšanas nepieciešamību.

Tiesas vērtējums

54 EKL 253. pantā prasītajam Kopienu tiesību aktu pamatojumam skaidri un neapšaubāmi jāparāda iestādes, kas ir pieņēmusi konkrēto tiesību aktu, argumentācija tādā veidā, kas visām ieinteresētajām personām ļauj zināt ieviestā pasākuma pamatojumu un ļauj Tiesai veikt kontroli (iepriekš minētais spriedums lietā Grieķija/Padome, 19. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-301/97 Nīderlande/Padome, *Recueil*, I-8853. lpp., 187. punkts).

55 Ja, kā dotajā gadījumā, runa ir par vispārējas piemērošanas tiesību aktu, pamatojums var aprobežoties ar norādi, no vienas pueses, uz kopējo situāciju, kas ir novedusi pie šī akta pieņemšanas, un, no otras puses, ar norādi uz vispārējiem mērķiem, ko ar to paredz sasniegt (iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/Padome, 28. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā Nīderlande/Padome, 189. punkts).

56 Šajā gadījumā Regulas Nr. 975/2003 preambulas pirmajā apsvērumā pārredzami un skaidri apkopota situācija, kas ir novedusi pie tajā paredzētās tarifu kvotu atklāšanas.

57 Šīs regulas preambulas otrais apsvērums precizē tās galveno mērķi, proti, ilgstoša tirdzniecības strīda atrisināšanu starp Kopienu, no vienas puses, un Taizemes Karalisti un Filipīnu Republiku, no otras puses.

58 Visbeidzot, turpmākie apsvērumi izklāsta pamatojumu, kas novedis pie tarifa kvotu noteikumu pieņemšanas. Tajos tostarp ir uzsvērts, ka bija iespēja, atrisinot šo tirdzniecības strīdu, noteikt kvotas daļas, pirmkārt, valstīm, kurām ir būtiska interese tunzivju konservu piegādē, un, otrkārt, citām valstīm.

59 Tātad Regulas Nr. 975/2003 pamatojums ietver faktiskās situācijas un to mērķu, kurus Kopienas likumdevējs vēlas sasniegt, skaidru izklāstu. Turklāt šis pamatojums ir izrādījies pietiekams, ļaujot Spānijas valdībai pārbaudīt minētās regulas saturu un izvērtēt iespēju apstrīdēt tās likumību.

60 Kā tas ir norādīts šī sprieduma 30. punktā, Padomei nav pienākuma pārbaudīt tarifa kvotu ietekmi uz tunzivju konservu ražošanas nozari Kopienā. Tātad pretēji tam, ko to apgalvo Spānijas valdība, šim jautājumam nav jābūt minētam Regulas Nr. 975/2003 pamatojuma izklāstā.

61 Tātad arī septītais pamats ir jānoraida.

Par astoto pamatu par pilnvaru pārsniegšanu

Lietas dalībnieku argumenti

62 Spānijas valdība izvirza [pamatu par] pilnvaru pārsniegšanu, jo tunzivju konservu tarifa kvotas lielākajā daļā patvaļīgi tika sadalītas starp vairākumu saņēmēju valstu, ieskaitot Indonēziju, sadalot atlikumus starp trešām valstīm. Saskaņā ar valdības teikto, Regulas Nr. 975/2003 3. pantā noteiktie procenti ir pretrunā pašam kvotu jēdzienam un šķiet drīzāk pielīdzināmi politisko pārrunu rezultātam. Turklāt īstenotais pasākums ir pretrunā mērķim, kādēļ šo pasākumu ieviesa, jo Padome nav ņēmusi vērā vadlīnijas, lai ievērotu vissteidzamākās Kopienas vajadzības attiecībā uz konkrētajiem produktiem. Visbeidzot, ar šo regulu piešķirtajām tarifu preferencēm tiek radīts bīstams precedents, jo citas valstis, uzskatot sevi par diskriminācijas upuriem, var pieprasīt līdzīgas tarifu preferences.

63 Padome un Komisija apgalvo, ka šī gadījuma apstākļi neatbilst pilnvaru pārsniegšanas jēdzienam Tiesas judikatūras nozīmē.

Tiesas vērtējums

64 Kā Tiesa to vairākkārt ir lēmusi, tiesību akts ir spēkā neesošs pilnvaru pārsniegšanas dēļ, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka

tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts, vai lai izvairītos no Līgumā īpaši paredzētas procedūras, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem (1998. gada 14. maija spriedums lietā C-48/96 P *Windpark Groothusen*/Komisija, *Recueil*, I-2873. lpp., 52. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-110/97 Nīderlande/Padome, *Recueil*, I-8763. lpp., 137. punkts).

65 Jāatzīst, ka Spānijas valdība nav sniegusi šādas norādes.

66 Gluži pretēji, Regulas Nr. 975/2003 2. un 3. pantā noteiktās tarifu kvotas acīmredzami atbilst preambulas otrajā un trešajā apsvērumā izklāstītajiem mērķiem, proti, atrisināt ilgstošu strīdu ar Taizemes Karalisti un Filipīnu Republiku un šī strīda izšķiršanas gadījumā noteikt kvotu daļas, pirmkārt, valstīm, kas ir būtiski ieinteresētas tunzivju konservu piegādē, un, otrkārt, citām valstīm.

67 Attiecībā uz Spānijas valdības argumentu, saskaņā ar kuru minētā regula rada precedentu par līdzīga režīma piemērošanu citām valstīm, ir pietiekami atzīt, ka šāds apgalvojums, pat ja tā būtu, nekādā gadījumā nevar apstiprināt to, ka apskatāmās kvotas ir atklātas atbilstoši sasniedzamajam mērķim, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts, vai izvairītos no Līgumā īpaši paredzētas procedūras, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem.

68 No iepriekš minētā izriet, ka astotais pamats ir jānoraida.

69 Tā kā nav pieņemams neviens no Spānijas valdības izvirzītajiem pamatiem, prasība ir jānoraida.

Par tiesāsanās izdevumiem

70 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 4. punktu Komisija, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, izņemot Eiropas Kopienu Komisijas tiesāšanās izdevumus, ko tā sedz pati.

[Paraksti]